

آتش دائم

منتخبی از گفتارهای

ربای لوباویچ

ربی مناخم مندل شینرسون

ترجمه کتاب Torah studies

از ربی جانان ساکس. ام. ا. (کتاب) دکترای فلسفه

ترجمه فارسی بوسیله

پرویز مزدهی

Translated into Farsi by:

Mr. Parviz Mojdehi

*

Reprinted with permission by:

Chabad Persian Youth

&

Moshiach Awareness Center

Issue # 28

Parshat Metzora, Shabbat Hagadol, 5782

7 Nissan, 5782

April 8, 2022

Friday, April 8, Light Shabbat Candles, by 7:01 p.m

Saturday, April 9, Shabbat ends at 8:05 p.m.

(Times are for Los Angeles)

JEWISH CHILDREN:

Get your own letter

in a Sefer Torah!

<http://www.kidstorah.org>

This week's issue is sponsored in part by:

B"H

YOSEF Y. SHAGALOV

Traveling Notary Public & Home Signing Agent

Member: National Notary Association

Cell Phone: (323) 934-7095 • Fax: (323) 934-7092

E-mail: yys770@aol.com

"For All Your Notary Needs - At **Your** Location"

Reprinted with permission by:

CPY

Chabad Persian Youth

9022 W Pico Boulevard.

Los Angeles, CA 90035

Tel.: (310) 777-0358

Fax: (310) 777-0357

<http://www.cpycenter.org>

e-mail: cpycenter@sbcglobal.net

Rabbi Hertzal Peer, Executive Director

&

Moshiach Awareness Center,

a Project of:

Enlightenment For The Blind, Inc.

602 North Orange Drive.

Los Angeles, CA 90036

Tel.: (323) 934-7095 * Fax: (323) 934-7092

<http://www.torah4blind.org>

e-mail: yys@torah4blind.org

Rabbi Yosef Y. Shagalov, Executive Director

Printed in the U.S.A.

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF
A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to: <http://www.torah4blind.org>

مصِوراع

To Place Your Advert
Here:
call (323) 934-7095

پاراشای مصِوراع با قوانین مربوط به پاک شدن شخص مبروص شروع می شود و این مبحث با این سؤال آغاز میشود که چرا ما می بایست این پاراشا را مصِوراع بخوانیم. نامی که دارای تاثیرات ناخوشایند است؟ ربانیم در دوران گذشته این پاراشا را "زوت تهیه" به معنای "این است" می خواندند.

برای درک اهمیت این مرض، آن گونه که در این پاراشا عنوان شده است، باید بدانیم که از نظر تورا و به عقیده ربانیم این تنها یک مرض نبوده است بلکه مجازاتی برای گناه "بدگویی" (لاشون هاراع) تلقی می شده است. مجازاتی که میریام خواهر مشه زمانی که درباره مشه بدگویی میکرد به آن دچار شد. شخص مبتلا میبایست از بقیه مردم جدا بشود و در خارج از اردوگاه زندگی کند. از آنجا که این مرض همچون تاثیرات بدنی دارای تاثیرات روحانی نیز بود این عمل جدایی و خروج او از اردوگاه نیز صرفاً یک عمل پیشگیری نبوده بلکه دارای اهداف اخلاقی نیز بود به همین شکل درمان این مرض نیز صرفاً یک درمان بدنی فیزیکی نبوده بلکه در ضمن یک درمان روحانی، اخلاقی نیز میباشد. در این مبحث ابعاد روحانی و اخلاقی مراحل پاکی و درمان این مرض مورد بحث و تحلیل قرار می گیرد.

۱- اسامی پاراشا

این پاراشا همیشه بنام "مصِوراع" خوانده نشده است. بلکه ربانیم اولیه همچون ربی سعدیا گائون^۱ راشی و^۲ رمبام^۳ این پاراشا را بنام اولین کلمات آغازین آن یعنی "زوت تهیه" می خواندند تنها در دوره های اخیر مرسوم شد که آنرا "مصِوراع" بخوانند.^۴ اما نام "مصِوراع" به معنای مرض "برص" است که نامی است با تاثیرات نامطلوب. در واقع برای اجتناب از این تاثیرات ناخوشایند است که این پاراشا را بنام "طاهارا" یعنی طاهر شدن^۵ هم خوانده اند. پس چرا این نام ناخوشایند "مصِوراع" به این پاراشا داده شده است؟ بخصوص در زمانی که قبلاً این پاراشا دارای نام های دیگری بوده است؟

۲- او می بایست آورده بشود

قبل از آنکه بتوانیم این موضوع را جواب بدهیم ما می بایست دو مشکل دیگر که در اولین

۱- سیدور ربی سعدیا گائون - کری ات هتورا ۲- ویفرا ۸-۱۳ ۳- سدر تفیلت رمبام
۴- طور و شولخان عاروخ و اورخ خنیم فصل ۴۲۸ ۵- لیکوتی سیخوت جلد اول ص ۲۳۹

E-L Office Machines
LA's Easy Office Solution

In Business Since 1990

SALE • SERVICE • REPAIR
RENT • LEASE

- COPIERS
- LASER PRINTERS
- FAX
- TYPEWRITERS

ISAAC
310-557-0702
FREE PICK-UP
& DELIVERY

1439 S. ROBERTSON BLVD., LOS ANGELES, CA 90035
www.ezofficemachines.com

پاسوق های این پاراشا وجود دارد اول، "این است قانون شخص برص دار، در روز پاکیش نزد کوهن آورده شود" و دوم، "خارج بشود آن کوهن به نزد او به بیرون از اردوگاه...." را مورد توجه قرار بدهیم.

اولا بنظر می آید که در این دو مطلب بالا تناقضی وجود دارد. از یک طرف شخص مصوراع می بایست نزد کوهن "آورده بشود" و از طرف دیگر شخص کوهن می بایست به "بیرون از اردوگاه" نزد او برود. سؤال این است که چه کسی باید نزد چه کسی برود؟ در واقع این شخص کوهن است که باید نزد او برود چرا که شخص مبتلا اجازه نداشت که وارد سه اردوگاهی که محل سکونت بیسرائل ها بود بشود. به این ترتیب معنای جمله "شخص مریض نزد کوهن آورده بشود" چه می باشد؟

ثانیا چرا شخص مریض باید "آورده بشود"؟ چرا تورا نمی گوید که او "باید بیاید"؟ استفاده از فعل مجهول "آورده بشود" این معنا را میرساند که ملاقات او با کوهن برخلاف خواسته اوست؟ در جواب به اولین سؤال مفسرین توضیح میدهند که اگر چه ۶ شخص مریض در واقع در خارج از اردوگاه بسر می برد ولی او را به در دروازه اردوگاه می آوردند که کوهن مجبور به طی کردن راه طولانی تری نشود. اما درک این توضیح، ساده بنظر نمی آید. اگر چه به شخص مریض دستور داده شده است که به خارج از اردوگاه برود ولی هیچ چیز او را مجبور نمی کند که در فاصله بسیار دور از اردوگاه بسر ببرد. او می تواند در کناره خارج از اردوگاه و بسیار نزدیک به محدوده آن بسر ببرد. بنابراین این توضیح مفسرین جواب سؤال ما نمی باشد.

۳- تشووا - اولین مرحله

برای درک عمیق این سؤال ما می بایست در مورد این پاسوق ۷ تمامی روزهایی که مرض در وجود اوست... او میبایست تنها باشد. "به راشی رجوع کنیم که می گوید" حتی مردمی که به علت هایی بجز برص نیز مریض هستند نیز نمی بایست با او همنشین بشوند. برای آنکه او زن و شوهرها و دوستان را بوسیله "لا شون هاراع" بدگویی از هم جدا کرده است بنابراین او می بایست جدا و تنها بسر برد. بنابراین ما می توانیم بگوئیم که او از هر سه اردوگاه محل سکونت بیسرائل ها باید خارج شده جدا از دیگران به تنهایی بسر ببرد. و از آنجا که این عادت ناهنجار بدگویی او "لا شون هاراع" باعث می شود که مابین مردم جدایی بیافتد بنابراین او در میان جماعت مقدس بیسرائل جا و مکانی ندارد. و اما از این هم بیشتر اینکه او میبایست حتی از اشخاص مریض دیگر هم جدا بشود

ولی ما که در درگاه دوران ماشیح ایستاده ایم می توانیم "برص" را نامی از پاراشای تورا قرار بدهیم. ما هم اکنون شاهد زمانی هستیم که خوبی در درون بدی و پرهیزکاری و صداقت در میان کسانی که "خارج از اردوگاه" هستند وجود دارد. نور از میان دیوارهایی که ما را از زمان آینده جدا می کند بر ما می تابد. نور و روشنایی زمانی که "شب همچون روز میدرخشد". ۱۴
(منبع: لیکوتی سیخوت جلد هفتم ص ۱۰۰ الی ۱۰۴)

(Source: Likkutei Sichot,
Vol. 7, pp. 100-104)

۱۴-مزامیر داوود ۱۳۹-۱۲ رجوع شود به معمر باتی به گنی ۵۷۱۰ فصل ۵

ناگهانی ورود خداوند از خارج به درون وجود انسان آغاز می شود. درک این حالت ناگهانی، ورود خداوند از خارج، بخاطر آنکه قسمتی از وجود درونی او نشده است، بستگی به وضعیت شخصی انسان ندارد. او به خارج از خودش و محیط زندگی اش آورده میشود ولی بعد از آن کهن نزد او می آید یعنی وضعیت او دوباره مهم میشود و او همزمان سعی می کند که این احساس ورود خداوند را در وجود خود به عاملی تبدیل کند که تمامی وضعیت زندگی او را درمان، پاک و منزه کند. و از آنجا که این عمل درمان و منزه کردن حتی به محیط خارجی زندگی او کشانده میشود او به آنچنان موقعیت معنوی دست می یابد که حتی صدیقیم هم نمی توانند آنرا کسب کنند. او محیط "خارج از اردوگاه" را نیز مقدس می کند. جایی که پای مردان صدیق هرگز به آنجا نرسیده است. به این ترتیب است که ما می گوئیم که تشوایی (برگشت به طرف خداوند) که بوسیله عشق به خداوند انجام شده باشد حتی گناهان عمدی را نیز به امتیازات معنوی تبدیل می کند^{۱۳} و حتی آنچه را که خارج از حوزه خواسته خداوند است را نیز مقدس می کند.

۵- نسل های اولیه و نسل کنونی

حالا ما می توانیم درک کنیم که چرا در گذشته ترجیح میدادند این پاراشا را "زوت تیهیه"^{۱۴} این خواهد بود قانون... "بخوانند و نه اینگونه که ما آنرا می خوانیم" قانون مصوراع".
تنها در آینده ای که خواهد آمد ما می توانیم شاهد تبدیل نهایی تاریکی به نور و بدی به خوبی باشیم. به این ترتیب نسل های اولیه - زمانی که این آینده هنوز برایشان بسیار دور بود - عموماً معتقد بودند که بدی بیشتر بوسیله چیزی خارج از وجود خودش تغییر می یابد تا اینکه این بدی خودش را از درون تغییر شکل بدهد. آنها بیشتر به زمانی تعلق داشتند که شخص مریض برخلاف خواسته اش به نزد کوهن به داخل اردوگاه آورده میشد که پاک و درمان بشود، تا به مرحله دوم یعنی به زمانی که این پاکی از درون وضعیت خود شخص مبروص ایجاد میشد حتی در زمانی که در خارج از اردوگاه بسر می برد. بنابراین آنها این پاراشا را "مصوراع" نمی خواندند چراکه شخص مبروص خودش خواهان درمان خود نیست بلکه برخلاف خواسته اش درمان خواهد شد. با این حال آنها قولی را که در آینده انجام میشد را میدانستند و بنابراین پاراشا را "زوت تیهیه" یعنی "این خواهد بود قانون" می خواندند. زمانی که شخص مبروص برحسب خواسته خودش قسمتی از قانون خداوند میشود، چیزی که در جهان آینده اتفاق خواهد افتاد.

چرا که به عقیده رמב"ם ۸ مرض او مسری است و پیشرفت می کند. ابتدا مردم عادی و سپس مردمان صدیق و سپس پیامبران و بالاخره خود خداوند نیز تحت تاثیر این مرض واقع می شوند و در نهایت این مرض او را به انکار اصول دین یهود می کشاند. و این حتی از بت پرستی هم بدتر است چرا که شخص بت پرست خداوند را نمی کند بلکه صرفاً یگانگی او را انکار می کند.
با این حال ربانیم به عنوان یک قانون "هلاخا"^۹ و به عنوان یک حقیقت^{۱۰} عنوان کرده اند که "مسلم است که هر فرد یهودی در نهایت تشووا خواهد کرد" و دلیل آنرا از این کلمات تورا می آورند که "او می بایست نزد کوهن آورده بشود". نوع فعل این جمله "او می بایست نزد کوهن آورده بشود" این اطمینان را در مورد آینده میدهد که حتی کسی که در بیرون از سه اردوگاه بیسرائل قرار دارد، و بوسیله گناهش منزوی شده است در نهایت با تشووا بسوی کوهن خواهد رفت. و این در مورد کسی است که طبیعت وجود او مخالف این برگشت "تشووا" و تقدس بوده است. از آنجا که وجود او با نیروهای ناپاک متصل بوده است برگشت و تشووی او بر خلاف خواسته اوست^{۱۱} به همین علت است که "او می بایست نزد کوهن آورده بشود".

۶- دومین مرحله

علت اولیه در بیدار کردن خواسته برگشت به طرف خدا "تشووا" از درون وجود خود انسان سرچشمه نمی گیرد بلکه در این قول خداوند است که حتی اگر لازم بشود "با دست قوی... بر شما حکومت خواهم کرد."^{۱۲}
ولی حتی با وجود آنکه این اولین انگیزه برگشت به طرف خدا "تشووا" از بیرون وارد وجود او شده است ولی این خواسته خداوند است که در نهایت این عامل و انگیزه خارجی بخشی از عمیق ترین خصوصیات درونی او بشود و به این ترتیب اطمینان بیشتری حاصل می شود که نه فقط او بسوی خداوند برگشت کند بلکه این برگشت را به عنوان حالت واقعی شخصیت، احساس و عقل خود در تمامی جنبه هایش تجربه کند.
با توجه به مطالب بالا حالا ما می توانیم درک کنیم که چرا زمانی که تورا می گوید که شخص مبروص "باید به نزد کوهن آورده بشود" تورا ادامه میدهد که "کوهن می بایست به نزد او به خارج از اردوگاه برود".
اولین حالت تشووا "برگشت به طرف خداوند" و درمان و پاکی روحانی شخص با درک حالت

۸-پایان هیلخوت طرمعات صراعت ۹-هیلخوت تلمود تورا ۳-۴ ۱۰-تیا بخش اول پایان فصل ۳۹

۱۱-رجوع شود به حزقیال ۲۰-۲۳-۳۲-۱۲ همان مرجع ۳۳